

Rebekka-bladet

Trykt som manuskript for ordensmedlemmer.

1. november 1949.

Utgitt av Det Norske Rebekkaråd av I. O. O. F.
Eksp.: Stortingsgt. 28

Nr. 9 — 22. årgang.

Utgis med et 4-sidig nummer den første i hver måned. Abonnementsprisen utenfor Norge er kr. 4,00 pr. år. Annonsepriser etter avtale. - Såvel annonser som artikler og notiser må innsendes innen den 10de i hver måned.

Ettertrykk av nærværende blads artikler uten Storlogens godkjennelse forbudt for andre enn den offisielle Odd-Fellowpresse

Det norske Rebekkaråd
(I. O. O. F.)

Til samtlige Rebekkaloger!

Jeg henstiller at Logene en gang i november avholder minneløse til erindring om de søstre som i det forløpne år er gått bort, og til minne om den forpliktelse vi i overensstemmelse med vår lære har like overfor såvel de døde som de levende.

Oslo, 10. oktober 1949.

Med søsterlig hilsen i V. K. & S.

Dagmar Halvorsen.

Helene Torgersen.

Str. Dagmar Halvorsens tale ved 40 års jubileet.

Når vi i dag feirer 40 års jubileet for Rebekkainstitusjonens innføring i Norge, er det naturlig først å nevne noen ord om dens opprinnelse over i Amerika.

Jeg vil da straks si at det er Odd Fellow Ordenens 4 bud — besøke de syke, hjelpe de trengende, begrave de døde og oppdra de foreldreløse — som er den direkte foranledning til at Rebekkainstitusjonen er skapt. Vi må nemlig huske på at det var barmhjertighetsarbeidet, eller det vi kaller det utadvendte arbeide, som opptok det meste av Odd Fellow-brødrenes interesse i Ordenens første tid. Her innså man det vi også i dag må finne helt rimelig og naturlig, at kvinnene kunne yte dem en verdifull hjelp. Det er i erkjennelsen av at en kvinnes varsomme hånd og fintfølelse hjerte ved sykeleie, dødsfall eller barmhjertighetsgjerninger i det hele tatt, forlener henne med forutsetningene til å praktisere Ordenens velgjørenhetsarbeide på en måte som er mannen overlegen, som gjorde at Ordenen ville knytte henne til seg.

Først var det brødrenes hustruer man — naturlig nok — vendte seg til, og disse gjorde trofast sin innsats i Ordenens tjeneste, uten å være medlemmer av Ordenen, men bare for å hjelpe sin mann.

Etterat det hadde gått på denne måten gjennom en årrekke, var det brødre som fremkom med tanken om å innføre en passende æresgrad med tilhørende passord og tegn, som, skulle tildeles hustruer av godstående 3. grads brødre. Men denne tanke møtte lenge sterk motstand fra konservativt hold.

18. september 1845 fremla en bror, Isac D. William-son, følgende forslag for Storlogen: «Storlogen anser det for hensiktsmessig å finne en fremgangsmåte hvorved Odd Fellow-brødrenes hustruer settes i stand til å gi seg til kjenne overfor Ordenens medlemmer og bevise sin identitet overfor fremmede.» Forslaget ble ikke vedtatt.

Først i 1850 ble det nedsatt et tremannsutvalg, som skulle forberede et forslag til Storlogen om å innføre en sådan grad. Bare ett av disse 3 medlemmer, nemlig Schuyler Colfax, som var Storrepresentant fra Indiana, fastholdt tanken og foreslo at graden skulle kalles Rebekka-graden. Som grunner for sitt forslag anførte han:

1. at graden ville bidra til å øke de underordnede logers inntekter ved stigning av medlemstallet,
2. at systemet ville bli mere helstøpt,
3. at det ville bidra til å utrydde eller forminske kvinnes motvilje mot Ordenen,
4. at det ville være en stor hjelp i mange sykdomstilfeller etc., idet det er kvinnens natur å være trøster

Etter en hard og bitter kamp og megen veltalenhet, lyktes det ham å vinne gehør for tanken og hans forslag ble vedtatt av Storlogen i 1851, om enn ikke med noe overveldende flertall (47 mot 37).

I 1899 ble det besluttet å fastsette 20. september som Rebekkainstitusjonens stiftelsesdag.

Rebekka-graden er skapt av tidens krav og tidens kår, som en naturlig utvikling i Ordenens ånd og som et selvfølgelig ledd i arbeidet for den lære vi forkynner. Ordenens lærdommer er så å si nedlagt i kvinnens sjel som hennes livs bærende innhold. Hun har således de største forutsetninger for å kunne virke for Ordenens grunnsetninger. Der hvor så mange menn kommer tilkort, har hun sin rikeste utfoldelse.

Graden var imidlertid nevnt som en æresgrad, og den ga ikke tilknytning til noen loge. Det var derfor bare brødre som kunne meddele graden og i 1852 henledet den amerikanske Stor-Sire oppmerksomheten på at alle logers embetsmenn måtte inneha graden for dette øyemed.

I 1860 ble det i Storlogen fremsatt forslag om at de damer som innehadde Rebekka-graden måtte kunne slutte seg sammen i foreninger. I virkeligheten var dette et forsøk på å danne Rebekkaloger. Forslaget hadde mange tilhengere, men ikke nok til å få det vedtatt. Allikevel ble

REBEKKA-BLADET

Utgitt av Det norske Rebekekaråd av I.O.O.F

Redaksjon og ekspedisjons adresse:
Stortingsgt. 28, Oslo.

det mere eller mindre bevisst gjort spredte forsøk på sammenslutninger.

Motstanden mot Rebekekeinstitutionen gjorde seg lenge gjeldende og enkelte av de amerikanske jurisdiksjoner ville i det hele tatt ikke anerkjenne den. På grunn av de uheldige forhold som fulgte av dette, anbefalte Stor-Sire i 1867 enten helt å avskaffe graden, eller å anerkjenne den som en selvstendig grad med egen lovgivning og myndighet til å velge sine embedsmenn. Dette brakte liv i gradens venner og forsvarere. Resultatet ble at et utvalg i 1868 foreslo for Storlogen å vedta «at de under den Suv. Storloge stående Storloger skulle være berettiget til på passende steder å opprette gradloger av Rebekekesøstre (som det dengang het) med nokså vidstrakt myndighet. Bl. a. til å gi Rebekeke-graden til 3. grads medlemmer og deres hustruer, samt til enker etter Odd Fellows, og selv å velge og installere sine embetsmenn.

Det er karakteristisk i omslaget for stemningen at dette forslag ble vedtatt med 69 mot 28 stemmer.

En tar neppe feil, når en deri ser en anerkjennelse av hva Rebekeke-søstrene hadde maktet å utrette i Ordenens hjelpearbeid. I anledning av vedtagelsen av forslaget uttalte Stor-Siren at han gikk ut fra at Rebekeke-graden skulle stå på like fot med den øvrige virksomhet. Samtidig antydte han at det også burde være adgang for ugifte døtre av Odd Fellows til å bli opptatt, men dette gikk ikke igjennom.

Utviklingen gikk imidlertid videre etterhvert som motstanden ble overvunnet, og i 1884 ga Storlogen tillatelse til at Rebekeke-gradlogene kunne la valgte representanter samles til årlige møter, «for fremme av denne ordensgrens særlige interesser og til forhandlinger om sosiale spørsmål.»

Et sådant møte foreslo for Storlogen i 1888 at Rebekekagraden bare kan tildeles av Rebekeke-søstre og at alle lovbestemmelser om mannslogenes valgembetsmenns plikt til å ta Rebekekagraden dermed opphørte. Dette medførte at Rebekeke-gradlogene kom til å bli stående direkte under den Suv. Storloge.

I 1891 opphørte betegnelsen «gradloge», idet det da bestemtes at graden bare kunne tildeles dem som ble opptatt som medlem, hvilket igjen medførte som en naturlig konsekvens at det ble opprettet selvstendige Rebekeke-loger.

I 1894 ble sluttsteinen på verket lagt, da følgende formål presiseres:

1. Å hjelpe til ved opprettelsen og vedlikeholdelsen av hjem for gamle og trengende Odd Fellows, samt av hjem hvor avdøde Odd Fellows barn kan nyte pleie, oppdragelse og støtte.
2. Å besøke de syke, hjelpe de trengende, begrave de døde og oppdra de foreldrelose, samt å støtte underordnede loger og andre Rebekeke-loger ved å ta seg av nødlidende Odd Fellow-familier.
3. Å gavne og fremme de sosiale og broderlige forbindelser i livet mellom loger og Odd Fellow familier innbyrdes.

Som medlemmer kunne opptas alle som hadde fått

Rebekeke-graden, godstående brødre og deres hustruer og alle ugifte og hvite kvinner over 18 år, som tror på et høyeste vesen som verdens skaper og opprettholder.

Br. Colfax utarbeidet det første ritual med passord og tegn, og han skapte også gradens sinnbilder.

I Amerika har man fremdeles bare den ene grad — Rebekeke-graden, —og at Rebekekeinstitutionen derover står meget høyt i anseelse, er noe vi alle vet.

I 1909 ble etter initiativ av Stor-Sire br. Sam. Johnson, den første Rebekekaloge, St. Sunniva, stiftet og Rebekekeinstitutionen dermed overført til Norge.

Dens utvikling her skal jeg ikke gå nærmere inn på, da den vil være alminnelig kjent, men jeg vil gjerne minne om den glødende interesse hvormed vår Stor-Sire br. Sam Johnson omfattet denne institusjon gjennom hele sitt liv og hvordan han arbeidet for å skaffe Rebekekeinstitutionen en selvstendig stilling innen den norske gren av Odd Fellow Ordenen, sideordnet med mannslogene. Det er et ledd i dette arbeide når han hos oss fikk innført våre 4 trinn i Rebekeke-logene, i likhet med mannslogenes 4 grader, noe som også er blitt akseptert i Danmark. Og at hans planer gikk ennå videre i retning av å oppnå fullt redelig selvstyre også for kvinnesiden, fremgår av hva han mange ganger har skrevet og uttalt. Også den danske Stor-Sire br. Skeel arbeidet mot det samme mål, idet han på det første rådsmøte i Danmark i 1931 uttalte at det var hans hensikt å få opprettet en kvinnelig Storloge og at Rebekekagrader var det første skritt i den retning.

Det spørsmål reiser seg naturlig, om Rebekekeinstitutionen har maktet å løse de oppgaver den er blitt stilt overfor. Når det gjelder Amerika, kan dette spørsmål besvares bekræftende, sogar i den grad at forventningene er blitt langt overtruffet. I Amerika er det nemlig opprettet hundrer av barnehjem, alderdomshjem, sykehus osv., hvortil Rebekeke-søstrene i en vesentlig grad har ytet sin medvirkning. Dette skyldes naturligvis de spesielle sosiale forhold som råder derover og som er av den art at de nær sagt gir ubegrenset spillerom for det private initiativ.

Men om det samme spørsmål stilles her i Norge, mener vi også med god samvittighet å kunne gi et bekræftende svar. Bortsett fra Veslehjemmet, hvis opprettelse skyldes tiltak fra loge St. Sunniva og logens første OM br. Sam. Johnsons side, og hvori det er investert en masse kapital, kan vi riktignok ikke rose oss av å ha grunnlagt hjem for barn eller aldrende, slik som tilfelle er i vårt naboland Danmark, men når jeg tenker på alle de flittige hender rundt om i Norge, som har vært i travel virksomhet med søm, strikking og lapping for å skaffe tøy til spebarn, konfirmanstutstyr, sykekurver med tilbehør til Finnmark, Europahjelpen, hjelp for ensligstilte damer, julefester for gamle, gaveforsendelser til Finland og til Tyskland, — det viser seg at Rebekekalogenes regnskaper at — foruten alt in natura — ca. kr. 400 000 er samlet inn og brukt i veldedighetsarbeidet — så tror jeg å kunne fastslå at dette sammenlagt representerer et arbeide av stor verdi. Det er heller ikke småsummer som i tidens løp er ytet både av logene og av søstre i all stillhet, bare med det ene formål: å hjelpe en trengende.

Dette arbeide blir Rebekeke-søstrene oppdratt til gjennom våre ritualer, og jeg tør også forsikre at hver eneste søster utfører det med innerlig og oppriktig kjærlighet.

Det utadventde arbeide, som er Ordenens hovedoppgave, og som det var meningen at brødre og søstre gjensidig skulle understøtte hverandre i, er Rebekeke-institu-

sjonens eneste ønske og mål, og det som vi mener er den praktiske gjennomføring av Ordenens lære.

Det er vårt håp at det skal bli oss forunt i de kommende år å kunne få ofre oss for dette arbeide i fred og forståelse med alle Odd Fellows.

Fra Rebekka-logene

Sommerfest for gamle.

Torsdag 5. september arrangerte loge «Vaar» fest for gamle på Bjergsted, i den store restaurant hvor et veldekket middagsbord bød de gamle velkommen. Her servertes deilig middag med dessert og etterpå kaffe med kaker.

Str. OM Martha Berntsen ønsket alle gjester og søstre hjertelig velkommen. Da den første hunger var stillet, leste str. OM opp et brev fra en søster som dessverre var forhindret i å delta. Hun skriver bl. a., for en god balanse det er alltid å huske — at gamle og unge er avhengige av hverandre, og det vidunderlige er, at hvor gamle og unge vi enn er, så har Gud bruk for oss i sin kjærlighets-tjeneste sålenge hjertet banker til det Han selv danne — hvis vi er villige til å ta Hans fulle rustning på. Jant gjestene hadde vi også den glede å kunne ha fru Anna Scheie, som f. t. er på besøk hjemme fra Amerika, bestyrerinne for et gamlehjem på Long Island, også hun talte pent for de gamle, og fortalte hvor gildt det var å kunne stelle for de ensomme gamle, det var en velsignelsesrik gjerning. Hun takket i varme ord for vi hadde invitert henne og ønsket Guds velsignelse over logen og dens arbeide.

Ved kaffebordet var der underholdning av søstrene Sigrid Nedland, Karen Sivertsen og Gjertrud Topnes, med musikk, sang og opplesning, der vakte veldig begeistring.

Og så til slutt ble der utloddet en hel del gevinster som søstrene hadde brakt med, og de gamle strålte av glede etterhvert som gevinstene falt på dem. Til slutt takket en av de gamle for den hyggelige dag og at vi alltid hadde de gamle i våre tanker.

Sekretær.

Tale holdt 21. september i Rebekkaloge nr. 5 De syv Stjerner av O.M. Ragna Steen.

Det er i disse dager 98 år siden Rebekkastiftelsen ble stiftet i Amerika og vi vil gjerne minnes denne begivenhet og de brødre som tilslutt førte Rebekkas sak fram til seier. Vi står i stor takknemlighetsgjeld til disse brødre, som ved sitt fremsyn og sin sikre tro på kvinnen satte alle sine evner og krefter inn på å skaffe henne adgang til O.F. Ordenen. De fleste av brødrene i Storlogen var imot det, men det lyktes å overvinne motstanden og den 20. september 1851 ble den første Rebekkaloge, Rebekkagraden som den den gang ble kalt, innviet til Ordenen. Den bror som vi i første rekke kan takke seieren var Schyler Goldfax og sålenge Rebekkaløger består vil hans navn leve og æres blant Rebekkasøstre verden over. Vi må huske på at for 100 år siden var ikke kvinnens stilling slik den er i dag, den gang var hun et kuert og underordnet vesen og det var ikke rart at hun fikk mindreverdighetskomplekser, som tildels ennå henger igjen. Det var derfor dobbelt prisverdig av brødrene å gi kvinner adgang. Odd Fellow-Ordenen er den første og eneste hemmelige mannorden, som har åpnet sine porte for kvinnene og ære være den for det.

Vi tror ikke at Ordenen har tapt på det, tvert imot

STAVANGER

ELISA ANDERSEN

SPELIALITET: GARN

Telefon 20323 - Privat 22098

Kirkegaten 17. - Stavanger.

ÅLESUND

AUTOMOBIL-AGENTURET

Innehaver: SV. SKUDAL

Posthusgården

ÅLESUND

Telefon 3483

A.S P. DRABLØS & CO.

ÅALESUNDS GLASMAGASIN

ÅLESUND

A. H. ALM

ÅLESUND

Jernvarer, kjøkkenutstyr og sportsartikler.

En gros & detalj.

OLGARD SIVERTZEN

URMAKER — OPTIKER

ÅLESUND

Theodor Berg

EKVIPERING — KONFEKSJON

ÅLESUND

St. Olavs plass. Tlf. 1447.

Aalesunds Konfektionsfabrik A.S

Innehaver: N. Astrup Krohn.

— Etableret 1907 —

ÅLESUND

Spesialitet: Finere herrekonfeksjon.

Prisbelønnet Jubileumsutstillingen i Kristiania 1914.

Rikstelefon 1517.

Telegr.adr.: »A a k o f a».

er vel kvinnen godt skikket til å utføre det barmhjertighets- og velgjørenhetsarbeide som er Ordenens mål og som kreves av alle dens medlemmer.

Til å begynne med var Rebekkagraden forbeholdt hustruer og døtre av O.F., men det varte ikke lenge før

andre dertil skikkede kvinner kunne få bli med og Rebekkalogene vokste fram overalt i Amerika og kom også til Skandinavia, hvor der ble dannet loger først i Danmark og senere også i Norge.

Her kunne vi i år feire 40 års jubileum for Rebekkalogens innførelse og vi har nå ca. 500 søstre fordelt på 10 Rebekkaloger. Hva der er utrettet i disse 40 år fikk vi en levende forståelse av under jubileet. Men tro nå ikke at det alltid har gått så glatt. Rebekka hadde meget å kjempe mot, det var ikke alle brødre, som var begeistret for hennes medvirken og medlemsskap, der var nok også endel som motarbeidet henne. I Danmark er dette nå et tilbaketrukket stadium, og vi får håpe at det også her i Norge bare er en overgang, og at Odd Fellow og Rebekkaloger om ikke lenge kan arbeide side om side og i full forståelse, for skal der utrettes noe godt og stort i verden, og være god vilje mellom menneskene og fred på jorden, da må hele menneskeheten være med og ikke bare den halve.

Vi ønsker og håper på fortsatt fremgang og trivsel for Rebekka-institusjonen, så vi når 100 års jubileet er inne, kan mønstre en større søsterskare som går aktivt inn for Odd Fellows sak.

Må også vår egen kjære loge vokse og gå fram i vennskap, kjærlighet og sannhet.

MØTER I NOVEMBER.

Rebekka Loge nr. 2 Urania, Oslo.

131111419 = + 3   131112819 0 + 4.

Rebekka Loge nr. 3 Vaar, Stavanger.

13111319 ≡ + 2   131111719 ≡ 20 = + 2.

Rebekka Loge nr. 4 Pax, Trondheim.

13111319,15 0 + 2   131111719,15 0 + 2.

Rebekka Loge nr. 5 De Syv Stjerner, Bergen.

13111819,30 0 + 1 Off.   131112219,30 0 F □.

Rebekka Loge nr. 7 De Hvite Liljer, Kristiansand S.

13111118,30 = + 3   131111518,30 — + 1
131112918,30 ≡ + 1.

Rebekka Loge nr. 9 Caritas, Oslo.

131117 0 + 1   1311121 0.

NYE MEDLEMMER

Rebekkaloge nr. 2 Urania, Oslo.

Fru Randi Haltung, Stensgt. 40 B.
Fru Gunvor Jakobsen, Sigurdsgt. 16.

Rebekkaloge nr. 9 Caritas, Oslo.

Fru Aase Kristine Aasheim, Breiensvei 6, Nordstrands-
høgda.
Fru Margrete Andersen, Vækerøveien 192, Røa.

ERINDRINGSLISTE

Den 11. november fyller str. Martha Berntsen, medlem
av Rebekkaloge nr. 3 Vaar, 70 år.

Den 17. november fyller str. Bergliot Michaelsen, med-
lem av Rebekkaloge nr. 3 Vaar, 50 år.

OSLO

Alt i pels etter mål og bestilling.

Selbuvarer samt vevede ting, alltid å erholde i

ST. HANSHAUGEN PELS
Ullevålsveien 10.

Telf. 46 68 76.

Innehaver: Ingeborg Hartvigsen

Gustav A. Borgersen

Buntmaker

Telf. 41 67 34

Prinsensgt. 26

Kontor og verksted: Karl Johansgt. 5

ANNIK CHRISTOPHERSEN

Manufaktur. Damekonfeksjon. Tricotage.

Arendalsgt. 16 - Oslo.

Telefon 37 27 76.

ANNA LARSEN

DAMEFRISØR

Hud-, Hånd- og Fotpleie.

Karl Johansgt. 23 II.

Telefon 42 67 57.

AAGOT BØHM

BLOMSTERHANDEL OG KRANSEBINDERI

Etablert 1880

Olaf Ryes plass 1

Telefon 37 06 02

KABA

Restauranten med
det gode lunsjbord

Stortingsgt. 28, Oslo
Telefon 41 05 08

Tjomslands Begravelsesbyrå a/s

Inger Aronsen Tjomsland

Thv. Meyersgt. 33, vis å vis Paulus kirke
Telefon 37 17 50. Privat 44 24 38.

Gjør Deres innkjøp av kranser og blomster i

LA FLEUR

Blomsterforretning

Innehaver: Fru Dagmar Halvorsen

Øvre Slottsgt. 7 (innng. Prinsens gt.)
Telefon 42 20 72, privat 46 34 20

Redaktør: Ragnhild Evjen.

Trykt i City-Trykkeriet. Inneh.: Br. Arne Olsen, Oslo.